

der skulde knytte sig nogenformhelt Mistillid hos Befolkningen. Derimod er det ganske vist, at de egentlige Opdagelsesbestjente, de egentlige Sporhunde, ville samtidig med, at man beundrer og interesserer sig for dem, være Gjenstand for en ikke ganske uberettiget Mistænksomhed; der er jo Medlemmer af Samfundet, som optræde paa forskjellig Maade, og hvis Fortjenester og Dygtighed man kan anerkende, men som man dog helst ønsker at holde tre Skridt fra Livet, og til denne Slags høre jo ogsaa Opdagelsespolitibetjentene; de ere uundværlige, de gjøre deres Nytte, men deres Stilling fører det med sig, at de maae trodse en vis Fordom, som Samfundet nu engang har imod dem, og som maa tages med i Beregning, naar Talen er om den ydre Stilling, man byder dem. Disse Folk skal man ikke søge at bringe ind i en daglig og stadig Berørelse med Publikum, dem skal man ikke imorgen sende ud paa Opdagelse, efterat de idag have gaaet omkring i deres Uniform paa deres Post og hjulpet Befolkningen, dem vilde det være urigtigt at bringe i denne dobbelte Stilling, som Landsstingets Betænkning fremhæver; men forresten vil der ikke være nogenformhelt Fare for at lade Politiet udføre sine forskjellige Funktioner samtidig. Men der maa dog nu være en Autoritet, hos hvem hele Opdagelsesvirksomheden særlig samles sig, og jeg troer ikke, at der vil være synderlig Fare ved, at man bestemmer, at en af Inspektørerne særlig skal have dette Hverv. Jeg antager det nemlig for givet, at der vil udøve dette Hverv igjennem Kommissærerne, gennem Sergeanterne og Konstablerne samtidig med hele deres øvrige Forretning. Men et Sted troer jeg man kan koncentrere denne Virksomhed, og da jeg ikke anseer det for hensigtsmæssigt at koncentrere den hos Politidirektøren, skjøndt han ganske vist kommer til at udøve Overledelsen ved denne ligesom ved alle andre Forretninger, anseer jeg det ikke for nogen betænkelig Bestemmelse, der er givet, at Opdagelsespolitiet særligt forterer under den anden Inspektør. Altsaa, jeg tiltræder de Bemærkninger, der ere gjorte, men kun forsaavidt de ere rettede imod Landsstingets Betænkning; jeg antager ikke, at

selve Lovforslaget, saaledes som det foreligger, vil give grundet Anledning til dem.

Efterat man nu i saa lang Tid har beskæftiget sig med den foreliggende Reform, skal jeg ikke nægte, at det har gjort et besynderligt Indtryk paa mig at høre draget i Tvivl et af de Hovedpunkter, hvorpaa den kan siges at hvile. Det er besynderligt, efterat Sagen allerede i 5—6 Aar har været gjort til Gjenstand for de meest udtømmende Undersøgelser, her pludselig at høre opkastet Tvivl om et saadant Hovedpunkt som det, at Vægterne skulle afstafes. Jeg skal ved denne Leilighed villig indrømme, at man kan blive greben af Medlidenskab ved at tænke sig et saa stort Antal, maastee flere hundrede tildeels ældre Mænd, som ere uskillede til at bryde sig en ny Kiosbane, blive, ialtsald i Begyndelsen, saa godt som brødløse, at tænke sig dem kastede fra den Stilling, de have, og man kommer let til af denne Medlidenskab at søge efter Grunde, som kunne føre til at gjøre Et eller Andet for disse stakkels Folk. Imod denne Side af Sagen skal jeg Intet indvende; jeg beklager overordentlig, at det vil være nødvendigt ved denne Reform at tilføie saamange Mennesker et meget stort Tab, et meget stort Skaar i deres Indtægter og Stilling; men jeg troer ikke, at man kan tillægge dette Hensyn altfor stor Vægt. Man maa komme til at see, at Reformen kun kan gjøres, imod at det gaar ud over Adskillige, og jeg troer ikke, at Vægterne ville være de Æneste, hvem denne Reform kommer til at gaae ud over, vor Medlidenskab vil vistnok komme til at gaae bethydligt højere op, da det er sikkert, at der i selve Politiet vil findes ikke Faa, der maae falde som Offre for denne nye Reform. Naar man har troet, at der var et virkeligt Tab forbundet med Ophævelsen af Vægterinstitutionen, skal jeg, idet jeg dog fremhæver, at det er et Punkt, der væsentlig vil henhøre under Kommunens Afgjørelse og paa hvis Omraade vi saameget som muligt maae vogte os for at komme ind, gjøre den Bemærkning gjældende, at man ganske sikkert her overvurderer baade den Nytte, som Vægterne have gjort Politivæsenet, og den Sikkerhed, de kunne yde under saadanne Til-